

WEER IN HET SPOOR!

De voorjaarslichting 1961 werd een maand later gehouden dan gewoonlijk en wij vermoedden toen al, dat de najaarslichting ook aan de late kant zou zijn. Maar dat de laatste lijsten pas 21 november verzonden zouden worden, had niemand kunnen denken. Het regende telefoontjes voor mejuffrouw Klaassen: vele hoofden wilden weten waarom zij zo lang op de lijsten moesten wachten. Als mejuffrouw Klaassen uitlegde hoe het kwam, was gelukkig de reactie altijd even prettig: „We zullen maar kalm afwachten”.

„Kalm afwachten” was er evenwel op het bureau niet bij! De nieuwe adresseermachine vroeg vernieuwing van ruim 111.000 adresplaatjes. Denkt u zich eens in: die 111.000 adressen controleren, met busjesnummers erbij, dan opsturen naar Rotterdam, waar ze geponst werden, opnieuw alles nauwkeurig nazien, pas dán waren ze klaar voor het gebruik.

Dat alles ging echter in zóveel vertraagder tempo dan we hadden verwacht en gehoopt, dat we werkelijk wel eens wanhoopen, of alle lijsten in het jaar 1961 de deur van Keizersgracht 164 uit zouden komen.

Voor ons idee zijn we echt uit de rails gelopen!

Nu hopen we in 1962 de wagen weer in het spoor te krijgen.

Het Moderamen van Vrouwen V.U. Hulp stelde voor de voorjaarslichting weer één maand later te houden. Voor degenen, die in december pas konden afrekenen, is het misschien niet gemakkelijk weer zo gauw bij de spaarsters terug te komen.

Als iedereen met deze voorjaarslichting mééwerkt — dit keer met bijzondere ijver — dan zou de najaarslichting weer op de gewone tijd kunnen plaatsvinden.

* * *

Nu de opbrengst. We vertrouwen, dat deze late lichting meer voor de medische faculteit van de Vrije Universiteit zal opbrengen dan verleden jaar. Wat zou het fijn zijn, als de voorjaarslichting, — al heeft u korter tijd van sparen gehad — tòch niet tegenviel! Denkt u eens een keertje extra aan uw bus, dan kan de eindopbrengst van de na- en voorjaarslichting samen ook ditmaal meer worden dan het vorige jaar. Wanneer u allen meespaart, kan dat zeker!

Op 31 december was er f 121.000,— van de najaarslichting binnen, en mejuffrouw Klaassen heeft nog heel wat afrekeningen tegoed. De totale opbrengst zal u nader meegedeeld worden door degene, die uw busje komt lichten.

* * *

Deze week bezocht ik een busjeshoofd, dat door ziekte haar werk voor Vrouwen V.U.-Hulp, dat zij vanaf het begin onafgebroken had gedaan, moest neerleggen. Zij vertelde me van haar eerste busjeswerk in 1932 met zo'n enthousiasme, dat ik er van onder de indruk kwam.

Toen zij op 20-jarige leeftijd belijdenis had gedaan, vroeg zij aan haar vader wat ze kon doen in het werk van Gods Koninkrijk. Haar vader inde de kwitanties van de bijdragen voor de V.U., en zei tegen zijn dochter: „Begin eens met mij te helpen bij het V.U.-werk en probeer er contribuanten bij te krijgen”. Tweemaal werd zij gevraagd in een comité om de V.U.-bijdragen in de verschillende wijken van de stad waar ze woonde, te verhogen. En toen Mevrouw Verdam met haar V.U.-plan kwam, werd zij in het plaatselijk comité gekozen. „Eigenlijk”, zei ze tegen me, „heb ik altijd van de V.U. gehouden. Ik ben met liefde voor de V.U. geboren!”

Nu moest zij het busjeslichten aan anderen overdragen, maar de liefde voor de V.U. blijft, en haar gebed voor de Vrije Universiteit zal niet verflauwen.

Zulke „V.U.-mensen” dragen ons werk. Wij zijn God dankbaar, dat er zó vélen onder ons zijn, die het busjeswerk op gelijke wijze dragen en helpen in gedachten, werken en gebeden.

B. Bos-Koning.